

PETER HEISE

DYVEKES SANGE

NR.6

Lyrics by Holger Drachmann

Paa Sjælland

DET STIGER

Det stiger, det stiger, det stiger herop;
Bækken vandrer mod Fjeldet.
Det er uhørt Leg; er jeg ældet? o nej,
jeg er fældet paa Vej,
jeg er angst for mit Liv,
kunde dø for min Kniv;
hvor er Kongens Dyveke henne? –
Veed ej, kan ej selv hende kjende.

De hvisler omkring mig som Snoge,
maa lukke mine Øjenlaage;
de trykker min Haand,
jeg tør ej, jeg veed –
jeg er angst, jeg er heed,
jeg er træt af min Glands¹, af min Leg er jeg led;
jeg er ræddelig² stedt i den bittreste Nød.

Jesus Maria, hvem der var død!

THE SONGS OF DYVEKE

NO.6

English translation by Eva Hess Thaysen

On Sealand

IT RISES

It rises, it rises, it rises up;
the brook wanders towards the mountain.
It is an unheard-of game: am I aged? O no,
I am slain on the way,
I am terrified for my life,
I could die by my own knife;
where has the King's Dyveke gone? –
I do not know; I myself cannot recognize her.

They hiss around me like snakes,
I have to close my eyes;
they shake my hand,
I do not dare, I know –
I am terrified, I am burning,
I am tired of my glamour;¹ I am repulsed by my game;
I am cruelly placed in the most bitter need.

Jesus Maria, I wish I were dead!

---

¹ Drachmann: "mig selv"

² 1st Ed. (WH 1879): "ræddeligt"

---

¹ Drachmann: "my self"